

Píseň na rozloučenou

1. Což můžem někdy zapomenout věrné přátelství?

Což můžem někdy nevzpomínat svazku bratrství?

R. Ó nikdy nelze zapomenout chvíle blažené,
neb jak ty ruce spojili jsme navždy srdce své.

2. My toulali se po horách a květných dolínách,
a písničku jsme jákali jak ptáci v korunách.

3. My často tiše naslouchali, les co šepotá,
co bystřina si na své pouti stříbrem kлокotá.

4. My často v kruhu sedávali, hvězdy nad hlavou,
a dívali se, jak nám hasne vatra u nohou.

5. Což můžem někdy zapomenou věrné přátelství?

Co můžem někdy nevzpomínat svazku bratrství?